
Pranabharanam

प्राणभरणां पण्डितराजश्रीजगन्नाथविरचितम्

Document Information

Text title : prANAbharNa

File name : prANAbharNa.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : paNDitarAjashrIjagannAtha

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Description-comments : The text is written by Jagannatha Pandita in honour of king

Prananarayana of Kamarupa. [https://bsvprasad.wordpress.com/2013/09/23/jagannatha-pandita-
raya/](https://bsvprasad.wordpress.com/2013/09/23/jagannatha-pandita-
raya/)

Latest update : September 15, 2014

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Pranabharanam

प्राणामरणिं पण्डितराजश्रीजगन्नाथविरचितम्

अथ पण्डितराजश्रीजगन्नाथविरचितं प्राणामरणिम् ।
तत्कृतयैव टिप्पण्या समेतम् ।

विद्वांसो वसुधातले परवयःश्वाधासु वाचंयमा
भूपालाः कमलाविलासमद्विरोन्मीलन्मदाधूर्णिताः ।
आस्ये धास्यति कस्य लास्यमधुना धन्यस्य कामालस-
स्वर्वाभामधरमाधुरीमधरय-वायां विलासो मम ॥ १ ॥

विद्वांसो षत्यादि प्रायदर्शनाभिप्रायमेतत् । तेन सङ्घट्टयैर्न मनागपि
विमनायितव्यम् । भावध्वनिश्चायम् । उत्तरार्धप्रतिपाद्यार्थालम्बनाया
अेतत्पद्यप्रयोगानुभावायाः कविगतयिन्तायाः प्राधान्येनाभिव्यक्तेः ।
अनुपात्तोभयनिमित्तको व्यतिरेकः स्फुटोऽलंकारः । कामालसत्वं
वामाविशेषमधरमाधुरीप्रकर्षकम् ॥

विद्राण्यैव गुणज्ञता समुदितो भूयानसूयाभरः
कालोऽयं कलिराजगाम जगतीलावण्यकुक्षिभरिः ।
अेवं भावनया मदीयकविते मौनं किमालम्बसे
जागर्तुं क्षितिमण्डले चिरमिड श्रीकामरूपेश्वरः ॥ २ ॥

कविगतराजविषयकरतिभावध्वनिश्चायम् । एत उर्ध्वमयमेव आ
थरमपद्यमनुवर्तयिष्यते । अस्य यात्र मौनानुभावितो वर्णनीयालम्बनो
निर्वेदो गुण एति प्रेयोऽलंकारास्येदम् । अत्र यायेतनायां कवितायां
येतनत्वाध्यवसायमूलासंबन्धे संबन्धात्मिकातिशयोक्तिर्विवक्षिता ।
तेन भावनामौननिर्वेदानां संबोधनस्य य नानुपपत्तिः ॥

पारीन्द्राणां धुरीणैरवनितलगुडागर्भतः सम्पतद्भिः
स्वापभ्रंशापराधप्रथलितनयनप्रान्तमाकर्ण्यमानः ।
त्वत्प्रस्थानान्तरुधत्प्रलयजलधरध्वानधिक्कारधीरो
धृष्टक्षीरोदतीरो जगति विजयते दुन्दुभिर्द्वन्द्वनादः ॥ ३ ॥

अत्र राजालम्बनस्य तादृशनादश्रवाणोद्दीपितस्य
नयनप्रयलनानुभावावितस्य गिरिगुडागर्भोत्पतनाभिव्यक्तेनामर्षेण
संयारिणा परिपोषितस्य पारीन्द्रगतोत्साहस्य स्थायिनो
राजविषयकरतिभावाङ्गत्वाद्द्रसालंकारत्वम् । यदाहुः - 'प्रधानेऽन्यत्र
वाक्यार्थे यत्राङ्गं तु रसाद्यः । काव्ये तस्मिन्नलंकारो रसादिरिति मे
मतिः ॥' इति । तृतीययतुर्थयरणयोस्तु स्फुटावेव व्यतिरेकातिशयो ।
धृष्टाशब्देन तादृशनादो वेलायलप्रतिबद्धत्वाद्ये न गतः ।
अन्यथा लोकालोकायलमपि स्पृशेदिति गम्यते । अेव मृष्टेति नोक्तम् ।
तथा सति शैथिल्यप्रत्ययापत्तेः ॥

किं भ्रूमस्तव वीरतां वयममी यस्मिन्धराभण्डव
कीडाडुण्डवितम्भु शोणनयनं दीर्घण्डवं पश्यति ।
माणिक्यावलिकान्तिदन्तुरतरैर्भूषासडस्रोत्तरै-
र्विन्ध्यारण्यगुडागुडावनिरुडास्तत्कालमुल्लासिताः ॥ ४ ॥

अत्र विन्ध्यारण्यगतानां गुडागुडाणामवनिरुडां य विन्ध्यगतानां
गुडागुडाणामरण्यगतानामवनिरुडाणां वा भूषणेन कार्येणाप्रस्तुतेन
त्वदरिनारीणां स्वनगराणि परित्यज्य निशि गुडागुडेषु तरुतलेषु य
विन्ध्यस्य सकलाभरणानि कृतशयनानां प्रातस्त्वदागमनसंभ्रमेण
तत्कर्मकं विस्मरणं भाववशात्परित्यागो वा प्रस्तुतो गम्यत
इत्यप्रस्तुतप्रशंसा । कार्यस्य यथाकथंचित्प्रस्तुतत्वे तु
पर्यायोक्तमलंकारः ॥

माहात्म्यस्य परोऽवधिर्निजगृहं गम्भीरतायाः पिता
रत्नानामलमेक अेव भुवने को वापरो मादृशः ।
इत्येवं परिचिन्त्य मा स्म सडसा गर्वान्धकारं गमो
दुग्धाब्धे भवता समो विजयते श्रीप्राणनारायणः ॥ ५ ॥

अत्रोपमानस्य गुणविशेषप्रयुक्तसादृश्याभावनिबन्धनमुत्कर्षं
परिहर्तुं वाण्यमानसादृश्यात्मकः प्रतीपालंकारभेदः । स योपमाविशेष
इत्येके । विच्छित्तिवैलक्षण्यादतिरिक्त अेवेत्यपरे ॥

तत्त्वो जन्म सितांशुशोभरतनुज्योत्स्नानिमग्नात्मनो
दुग्धाभ्मोनिधिमुग्धवीथिवलयैः साकं परिकीडनम् ।

સંવાસઃ સુરલોકસિન્ધુપુલિને વાદઃ સુધાંશોઃ કરૈઃ
કસ્માન્નોજ્જવલિમાનમગ્ચતુતમાં દેવ ત્વદીયં યશઃ ॥ ૬ ॥

અત્ર યશસિ ધવલતાતિશયસ્તદ્ધર્મિસંબન્ધપ્રયુક્તત્વેન કથિત
ઇતિ સમસ્ય વિષયઃ । અંશુકૃતશ્ચન્દ્રે તત્કૃતશ્ચ ભગવતિ
ભગવત્કૃતશ્ચ રાજનીત્યેવમુત્તરોત્તરમુપચીયમાનો રાજગત ઉલ્કર્ષઃ
પ્રતીયત ઇતિ સારવિષયઃ ॥

આબધ્રાસ્યલકાન્નિરસ્યસિતમાં ચોલં રસાકાઙ્ક્ષયા
લઙ્કાયાવશતાં તનોષિ કુરુષે જડ્ઘાલલાટક્ષતમ્ ।
પ્રત્યઙ્ગં પરિમર્દનિર્દયમહો ચેતઃ સમાલમ્બસે
વામાનાં વિષયે નૃપેન્દ્ર ભવતઃ પ્રાગલ્ભ્યમદ્ભુતમ્ ॥ ૭ ॥

અત્ર પ્રકૃતિધર્મિગતયોઃ પ્રકૃતાપ્રકૃતયોઃ પ્રકૃતયોરેવ વા
વૃત્તાન્તયોઃ શ્લેષઃ । સ ચ ષટ્સુ સ્થલેષુ શબ્દનાનાત્વનિબન્ધનો
દ્વયોશ્ચાર્થનાનાત્વનિબન્ધનઃ । દ્વાવપ્યેતૌ શબ્દાલંકારાવિતિ
પ્રાગ્ચઃ । આદ્યો જતુકાષ્ટન્યાયેન શબ્દશ્લેષણાચ્છબ્દાલંકારઃ,
દ્વિતીયસ્ત્વેકવૃન્તગતકૃલદ્વયન્યાયેનાર્થશ્લેષણાદર્થાલંકાર ઇતિ
નવ્યાઃ ॥

દેવ ત્વાં પરિતઃ સ્તવન્તુ કવયો લોભેન કિં તાવતા
સ્તવ્યસ્ત્વં ભવિતાસિ યસ્ય તરુણશ્ચાપપ્રતાપોડનિશમ્ ।
કોડાન્તઃ કુરુતેતરાં વસુમતીમાશાઃ સમાલિઙ્ગતિ
ધાં ચુમ્બત્યમરાવતી ચ સહસા ગચ્છત્યગમ્યામપિ ॥ ૮ ॥

અત્ર પ્રતાપગતઃ પૃથિવ્યાદિસંબન્ધો
લિઙ્ગવિશેષાવચ્છિન્નતત્સાધારણવિશેષણાભિવ્યક્તકામુકવૃત્તાન્તાભિન્નતયા
સ્થિત ઇતિ સમાસોક્તિઃ કાર્યરૂપધર્મપ્રયુક્તશુદ્ધસાધારણ્યેન
વિશેષણસામ્યમાલમ્બ્ય પ્રવૃત્તા । સા ચ નિન્દોત્થાપકત્વાદદ્વ્યાજસ્તુતૌ
ગુણઃ ॥

લોકાનાં વિપદં ધુનોષિ કુરુષે સમ્પત્તિમત્યુલ્કટા-
મિત્યલ્પેતરજલ્પિતૈર્જડધિયાં ભૂપાલ મા ગા મદમ્ ।
યત્કીર્તિસ્તવ વલ્લભા લઘુતરબ્રહ્માણ્ડભાણ્ડોદરે
પિણ્ડીકૃત્ય મહોન્નતામપિ તનું કથેન હા વર્તતે ॥ ૯ ॥

અત્રાપિ પ્રાગ્વત્ । પરં

त्वाधाराधेयान्यतरविस्तृतत्वसिद्धिङ्गलकान्यतरन्यूनत्वकल्पनात्साधिकाङ्कारोऽपि
तस्यां गुणः ॥

क्षोणीं शासति मय्युपद्रवलयः कस्यापि न स्यादिति
प्रौढं व्याडरतो वयस्तव कथं देव प्रतीमो वयम् ।
प्रत्यक्षं भवतो विपक्षनिवडैर्धामुत्पत्द्भिः कुधा
यद्युभक्तुलकोटिमूलपुरुषो निर्भिद्यते भास्करः ॥ १० ॥

छन्दस्त्वधिकसमासोक्तिभ्यामनाविङ्गितैव सा [व्याजस्तुतिः] ॥

आस्वादेन रसो रसेन कविता काव्येन वणी तथा
लोकान्तःकरणानुरागरसिकः सभ्यः सभा यामुना ।
दारिद्र्यानलदृश्यमानजगतीपीयूषधाराधर
क्षोणीनाथ तथा भवांश्च भवता भूमण्डलं भासते ॥ ११ ॥

मालादीपकमेतदिति प्राञ्च्यः । दीपकस्य सादृश्यमूलकतानियमात्र
मालादीपकमपि त्वेकावलीभेद इति तु वयम् ॥

अभ्वायन्यदरातिडैरवकुलान्यभ्वासिषुः सत्वरे
दैन्यध्वान्तकदम्बकानि परितो नेशुस्तमां तामसाः ।
सन्मार्गाः प्रसरन्ति साधुनलिनान्युल्लासमातन्वते
तन्मन्ये भवतः प्रतापतपनो देव प्रभातोन्मुषः ॥ १२ ॥

छन्दस्त्रुपकनिष्पादितविङ्गकमनुमानं निमित्तविरहादुत्प्रेक्षाया
अयोगाद्वाच्यकमनुमितिपरम् ॥

उत्क्षिप्ताः कबरीभरे विवलिताः पार्श्वद्वयं न्यङ्कताः
पादाभ्मोजयुगं रुषा परिहृता दूरेण येलाञ्छलम् ।
गृह्णन्ति त्वरया भवत्प्रतिभटक्षमापालवामभ्रुवां
यान्तीनां गडनेषु कण्टकयिताः के के न भूमीरुडः ॥ १३ ॥

अत्र कण्टकयितत्वेन कबरीग्रहणार्थः संकीर्णत्वात्कार्यधर्मान्तरा
संकीर्णशुद्धसाधारण्येन विशेषणसाभ्यमालम्ब्य प्रवृत्ता समासोक्तिः ॥

दृष्टिः संभृतमङ्गला बुधमयी देव त्वदीया सभा
काव्यस्याश्रयभूतमास्यमरुणाधारोऽधरः सुन्दरः ।
कोधस्तेऽशनिमूरुदारधिषण्ण स्वान्तं तु सोमास्पदं
राजत्रूनमनूनविह्वलं भवान्सर्वग्रहालम्बनम् ॥ १४ ॥

अत्रोत्प्रेक्ष्यमानसर्वग्रहालम्बनत्वस्य समानाधिकरणेषु धर्मेषु
तत्तद्ग्रहाश्रिताऽङ्गकत्वेषु विशेषणीभूतैस्तत्तद्ग्रहैः सः
विषयस्य राशौ कल्याणाश्रयत्वादिषु विशेषणानां कल्याणादीनां
श्लेषेणामेदसम्पादनद्वारा तादृशधर्मसाधारणतासम्पत्तौ
तन्निमित्तकोत्प्रेक्षासिद्धिः ॥

सृष्टिः सृष्टिभुवा पुरा किल परित्रातुं जगन्माण्डलं
त्वं याऽऽतपनिर्दयं तपसि यज्जवालाजटालैः करैः ।
संरम्भारुणलोचनो रणभुवि प्रस्थातुकामोऽधुना
जानीमो भवता न उन्त विदितः श्रीकामरूपेश्वरः ॥ १५ ॥

अत्र राजवर्णनाऽङ्गत्वेन रवेर्भयोत्यादने वार्यत्वेन प्रस्तुते
साक्षात्तदननुगुणत्वेनाप्रस्तुतेन प्रस्थानेन साक्षात्तदनुगुणं
रिपुकर्तृकं सूर्यमाण्डलमेदनं कार्यं गम्यते ॥

आयाता कमलासनस्य भवनाद्द्रष्टुं त्रिलोकीतलं
गीर्वाणेषु दिनानि कानिचिदुद्यो नीत्वा पुनः कौतुकात् ।
भ्रान्त्वा भूवलये मडाकविकुलोपास्या तवास्याम्बुजे
राजसम्प्रति सत्यधामनि गिरां देवी सुभं वर्तते ॥ १६ ॥

अत्रैकस्याधेयस्थानेकाधारसंभन्धात्पर्यायः । तत्र
प्रथमथरणगतमधिकरणमार्थविश्लेषावधिकपञ्चम्या
विश्लेषस्थोपश्लेषापेक्षत्वेनौपश्लेषिकाधिकरणस्याक्षेपगम्यत्वात् ।
सत्यधामनीति श्लेषभित्तिकाभेदाध्यवसानेन मुभस्य सत्यलोकतासिद्धौ
सुभवर्तनसिद्धिः ॥

विद्मद्दैत्यतमस्त्रिमूर्तिरथवा वैरीन्द्रवंशाटवी-
दावाग्निः किमडो मडोज्ज्वलयशःशीतांशुदुग्धाम्बुधिः ।
किं वानऽङ्गभुजंगदष्टवनिताञ्जुवातुरेवं नृणां
केषामेष नराधिपो न जनयत्यल्पेतराः कल्पनाः ॥ १७ ॥

अत्र कोटीनामारोपान्तरमूलकत्वात्परम्परितसंशयः स याडार्यः, मूलारोपस्य
तथात्वात् । क्वाविव कविनिभङ्गप्रमात्रन्तरेऽप्याडार्यबुद्धेरविरोधात् ॥

नदन्ति मद्ददन्तिनः परिलसन्ति वाञ्छिप्रजाः
पठन्ति भिरुदावलीमडितमन्दिरे भन्दिनः ।
छंदं तदवधि प्रभो यदवधि प्रवृद्धा न ते

युगान्तदलनोपमा नयनकोणशोणधुतिः ॥ १८ ॥

अत्र मुष्प्यार्थस्य राजविषयायाः कविरतेरुपकारकस्य यद्वैव तव
कोपोदयस्तद्वैव तव शिपूणां सम्पद्यो भस्मसाद्भवविष्यन्तीति वस्तुन
उपकारिका नयनकोणशोणधुतेर्युगान्तदलनोपमा ॥

मयि त्वदुपमाविधौ वसुमतीश वाचंयमे
न वर्णयति मामयं कविरिति कुधं मा कृथाः ।
थराथरमिदं जगज्जनयतो विधेर्मानसे
पदं न विदधेतरां तव समो द्वितीयो नरः ॥ १९ ॥

अत्र त्वत्समोऽन्यो नास्तीति प्रत्ययादुपमानलुभोपमा व्यङ्ग्येति प्राग्व्यः ।
सर्वथैव साम्यस्याप्रतिष्ठानान्नेयमुपमा । अन्यथा व्यतिरेकस्यापि
तत्त्वापत्तेः । 'दुढोल्लन्तो मरिससि कंटककलिआठं केअैवण्णाम् ।
माल.ठकुसुमसरिच्छं भमर भमंतो ण पावेसि ॥' इत्यत्र तु न
प्राप्स्यसीत्युक्त्वा क्वचित्त्वदगोचरे स्थले भविष्यतीति प्रतीतेः
सादृश्यप्रतिष्ठानाल्लुभोपमास्तु । तस्मादसमालंकार अेवायमिति तु नव्याः ॥

भुजभ्रमितपट्टिशोद्दलितदृमदन्तावलं
भवन्तमरिमण्डलकथन पश्यतः संगरे ।
करालकुलिशाडतिस्फुटविभिन्नविन्ध्यायलो
न कस्य दृढयं ञटित्यधिरुरोड जम्भाडितः ॥ २० ॥

अत्र स्मरणालंकारः परंतु लक्ष्यः ॥

यमः प्रतिमडीभृतां लुतवडोऽसि तन्नीवृतां
सतां भलु युधिष्ठिरो धनपतिर्धनाकाङ्क्षिणाम् ।
गृहं शरणाभिच्छतां कुलिशकोटिभिर्निर्मितं
त्वमेकं ठल भूतले बहुविधो विधात्रा कृतः ॥ २१ ॥

अत्र कविना यमत्वादिना रुपेण राज्ञो रूपवतः करणद्रूपकेण
विपक्षभूषणलादीनामेतस्मिन्नागते यमत्वादिना भ्रान्तेरपि संभवाद्भ्रान्तिमता
तैरेवानेकैर्गुडीतृभिरनेकैर्धर्मैरुल्लेभनादुल्लेभविशेषेण य सड
संकीर्णोऽपि संबन्धिषष्ठ्यन्तभेदप्रयुक्तवर्णानेकविधत्वक उल्लेभः ॥

द्विनेत्रं एव वासवो मितकरो विवस्वानिव
द्वितीय एव चन्द्रमाः श्रितवपुर्मनोभूरिव ।

नराकृतिरिवाम्बुधिर्गुरुखिव क्षमामागतो
नुतो निभिलभूसुरैर्जयति कामरूपेश्वरः ॥ २२ ॥

अत्र राजगतानां द्विनेत्रत्वादीनां वासवादितादात्म्यविरोधिनां विरोधनिवर्तनाय
विषयिषु वासवादिष्वारोपेण साधारणीकरणोत्तन्निमित्तकोत्प्रेक्षा ।
सा खेळ मालारुपा । न यात्रोपमा शक्यरुपेण ।
द्विनेत्रत्वाद्युक्तेर्निष्प्रयोजनकत्वापत्तेः । न योपमानिष्पादकं तेषां
साधारण्यं तदभावेऽपि परमैश्वर्यादिभिः प्रतीयमानैस्तस्या निष्पत्तेः ।
असुन्दरत्वेनोपमानिष्पादकतया कवेरनभिप्रेतत्वाच्च । अत्रेवं द्वितीयादीनां
यन्द्रादिष्वारोपोऽप्युपमायां सत्यामनर्थक एव स्यात् ॥

दीनप्राते दयार्द्रा निभिलरिपुकुले निर्दया किं य मृद्धी
काव्यालापेषु तर्कप्रतिवचनविधौ कर्कशत्वं ध्याना ।
लुब्धा धर्मेष्वलुब्धा वसुनि परविपद्दर्शने कादिशीका
राजन्नाजन्मरम्य स्फुरति अडुविधा तावकी चित्तवृत्तिः ॥ २३ ॥

अत्र विषयानेकत्वप्रयुक्तचित्तवृत्तेरनेकविधत्वमित्युल्लेखः । तत्र
य तदीयचित्तवृत्तित्वेनैकत्वाध्यवसानं तन्त्रम् ॥

देवाः के पूर्वदेवाः समिति मम नरः सन्ति के वा पुरस्ता-
देव जल्पन्ति तावत्प्रतिभटपृतनावर्तिनः क्षत्रवीराः ।
यावन्नायाति राजन्नयनविषयतामन्तकत्रासिमूर्ते-
र्भुङ्घारिप्राणदुग्धाशनमसृष्टारुचिस्त्वल्लुपाणो भुञ्जंगः ॥ २४ ॥

अत्र शुद्धपरम्परितरुपकम् ॥

प्राचीसंध्यासमुद्धन्मडिमदिनमणोर्मानमाणिङ्कयकान्ति-
जर्वालामाला कराला कवलितजगतः क्रोधकालानलस्य ।
आशाकान्तापदाम्भोरुलतलविगलन्मञ्जुलाक्षारसाभा
सा भाति क्षोणिशोभाकरेण तव दृशोः संगरे शोणिमश्रीः ॥ २५ ॥

अत्रापि तदेव परंतु मालात्मकम् ॥

त्वां सुन्दरीनिवलनिष्ठुरवैर्यगर्व-
निर्वासनैकरसिकं समरे निरीक्ष्य ।
का वा रिपुक्षितिभृतां अत राजलक्ष्मीः
स्वामिप्रतत्वमपरिस्मलितं अभा ॥ २६ ॥

अत्र शत्रूणां राज्यलक्ष्मीस्त्वां प्राप्तेति विवक्षितोऽर्थः
पातिप्रत्यस्मलितरूपेणाभिहित इति पर्यायोक्तम् । तस्य राज्यलक्ष्या
नायिकात्वसिद्ध्यर्थं समासोक्तिमपेक्षत इति सा तत्र गुणः ॥

नासत्ययोगो वयनेषु कीर्तौ तथार्जुनः कर्मणि चापि धर्मः ।
चित्ते जगत्प्राणभवो यदास्ते वशंवदास्ते किमु पाण्डुपुत्राः ॥ २७ ॥

अत्र पाण्डुपुत्रेषु विषयेषु राजवशंवदतादात्म्योत्प्रेक्षायां
राजश्रितत्वरूपो विषयिधर्मः श्लेषेण विषयाणां तदाश्रितानां
यासत्याभावशुक्लगुणपुण्यपरमेश्वराणामभेदसम्पादनद्वारा
विषयसाधारणीकृतः ॥

मन्थायलक्ष्मणवेधवशंवदा ये
दुग्धाभ्युधेरुदपतनरावः सुधायाः ।
तैरेकतामुपगतैर्विविधौषधीभि-
र्धाता ससर्ज तव देव दयादृगन्तान् ॥ २८ ॥

अत्र दृगन्तेषु न केवलं संश्रुवकत्वाद्योऽमृतमात्रगुण एव
कवेर्बुधोद्ययिषिता अपि तु निम्बिलजनवशीकारत्वाद्योऽन्येऽपीति
सुधाकण्ठेष्वौषधीसंसर्गोऽतिशयार्थमुपात्तः ॥

केशैर्वधूनामथ सर्वकोषैः प्राणैश्च साकं प्रतिभूपतीनाम् ।
त्वया रणे निष्करुणेन गाढं चापस्य ज्वा यकृषे ज्वेन ॥ २९ ॥

अत्र चापकर्षणकार्याणानां केशाकर्षणानीनां
पौर्वापर्यविपर्ययात्मनातिशयेनानुप्राणिता सङ्कोक्तिः ॥

महेन्द्रतुल्यं कवयो भवन्तं वदन्तु किं तानिह वारयामः ।
भवान्सदस्रैः समुपास्यमानः कथं समानस्त्रिदशाधिपेन ॥ ३० ॥

अत्र श्लेषोत्थापितत्रिदशत्वसंख्यामादाय व्यतिरेक उपात्तोभयनिमित्तकः ॥

स तु वर्षतु वारि वारिदस्त्वमुदाराशय रत्नवर्षणः ।
स कुडूरजनीमलीमसस्त्वमिडान्तर्भङ्गिरेव निर्मलः ॥ ३१ ॥

अत्रापि स एव परं तु श्लेषोऽत्रानुत्थापको निषिध्यमानं साम्यं च न
शाब्दमिति विशेषः ॥

मकरप्रतिमैर्मंडाभट्टैः कविभि रत्ननिभैः समन्वितः ।

कवितामृतकीर्तियन्द्रयोस्त्वमिडोर्वारमणसि भाजनम् ॥ ३३ ॥

अत्र राज्ञो जलधूपमायाः

शब्देनाभिधानेऽप्यङ्गोपमाभिराक्षेपादृकदेशविवर्तिन्युपमा तेनोत्तरार्ध
उपमितसमास अथ । विशेषणसमासवेधस्य तादात्म्यस्य प्रकृतेऽनुपयोगात्
॥

पुरः पुरस्तादरिभूपतीनां भवन्ति भूवल्लभ भस्मशेषाः ।
अनन्तरं ते भ्रुकुटीविटङ्कृत्पतन्ति रोषानलविस्फुलिङ्गाः ॥ ३४ ॥

अत्र प्रयोजकातिशयकृतः प्रयोज्यशैष्ट्यातिशयो गम्यः ।
कार्यकारणपौर्वापर्यविपर्ययरूपा येयमतिशयोक्तिः ॥

भुवनत्रितयेऽपि मानवैः परिपूर्णा विबुधैश्च दानवैः ।
न भविष्यति नास्ति नाभवन्नृप यस्ते भजते तुलास्पदम् ॥ ३५ ॥

अत्रोपमानलुभोपमेति प्राञ्च्यः । असमाप्यमलंकारान्तरमिति तु वयम् ॥

पीयूषयूषकल्पामल्पामपि ते गिरं निपीतवताम् ।
तोषाय कल्पते नो योषाधरभिम्भमधुरिमोद्रेकः ॥ ३६ ॥

अत्र संबन्धेऽप्यसंबन्धेऽप्यतिशयोक्तिर्भेदः ।
उपमेयोपमानविशेषणव्यामल्यत्वोद्भिक्तत्वाभ्यामल्पयापि सऽहं भूयानपि
मधुरिमा साम्यं कर्तुं यत्रानीशस्तत्र किं वाच्यं भूयस्येति वैलक्षण्यात्मा
व्यतिरेकश्च ॥

भासयति व्योमस्था जगदभिलं कुमुदिनीर्विकासयति ।
कीर्तिस्तव धरणिगता सगरसुतायासमङ्गलतां नयते ॥ ३७ ॥

अत्र व्यजमानयन्त्रिकाङ्कसंकीर्ण उल्लेखध्वनिः ॥

भाञ्च्येन सऽहं रिपूणामुत्तिष्ठसि विष्टरात्कृधाविष्टः ।
सऽहस्यैव पतसि तेषु क्षितिशासन मृत्युना साकम् ॥ ३८ ॥

'केशैर्वधूनाम्' एत्यत्र कर्माणः सङ्कोक्तिः । एतत्तु कर्तुरिति विशेषः ॥

त्वयि पाकशासनसमे शासति सकलं वसुंधरावलयम् ।
विधिने वैरिवधूनां वर्षन्ति विलोयनानि य दिनानि ॥ ३९ ॥

अत्र वर्षवदायरन्तीत्याचारङ्गिबन्तेन श्लेषाच्छ्लेषमूलिका तुल्ययोगिता ।
रिपुकाभिनीवर्णनविषयत्वेनोपमानोपमेययोर्द्वयोरपि प्रकृतत्वात् ॥

अङ्गितापकराभेषज नरनाथ भवान्करस्थितो यस्य ।
तस्य कुतोऽङ्गिमयं स्यादङ्गिलामपि मेदिनीं यरतः ॥ ४० ॥

अत्र श्लेषनिवेदितस्य सर्पभयाभावस्योपपादकतयोपात्तस्य
राजनि भेषजतादात्म्यारोपस्याप्युपपादकतया स्थितं राजसंबन्धिनि
द्विषदपकराणुरूपे धर्मे श्लेषनिवेदितसर्पतापकरातादात्म्यमिति
प्रथमयरणे श्लेषपरम्परितरूपकं तृतीये तु श्लेष एव ।

कुवलयलक्ष्मीं हरते तव कीर्तिस्तत्र किं चित्रम् ।
यस्मान्निदानमस्या लोकनमस्याङ्घ्रिपङ्कजो हि भवान् ॥ ४१ ॥

अत्रोत्पादकसमानगुणत्वादुत्पाद्यस्योत्पादकसंसर्गानुरूपः समालंकारविशेषः ।
श्लेषश्चास्मिन्गुणः ॥

दृष्टः सदसि येदुग्राश्चन्द्रयन्तयन्द्रिकाः ।
अथ त्वं संगरे सौम्याः शेषकालानवासयः ॥ ४२ ॥

अत्र दृष्टः सदसीति वाक्ये त्वमित्यस्यापकर्षणात्, अथ त्वं संगर
धत्यत्र य त्वमित्यस्यानुवर्तनाद्वाक्ययोः पदविनिमयात्सालंकारः
पूर्वार्धे । उत्तरार्धे प्रकृतानेकधर्मसंबन्धात्तुल्ययोगिता ।
उपमेयस्योत्कृष्टगुणत्वसिद्धय उपमानस्य
तद्विरुद्धगुणकल्पनात्मकेनालंकारान्तरेण शब्दलिता ॥

अपारे भलु संसारे विधिनैकोऽर्जुनः कृतः ।
कीर्त्या निर्मलया भूप त्वया सर्वेऽर्जुनाः कृताः ॥ ४३ ॥

एतल श्लेषमूलो व्यतिरेकः ॥

दधीशिवलिकर्णेषु डिमडेमायलाब्धिषु ।
अदातुत्वमधैर्यं य दृष्टे भवति भासते ॥ ४४ ॥

अत्रापि सैव तथाविधा । यथासंभ्यसंकरस्तु विशेषः ॥

शासति त्वयि डे राजन्नभाण्डावनिमण्डलम् ।
न मनागपि निश्चिन्ते मण्डले शत्रुमित्त्रयोः ॥ ४५ ॥

एतलपि तुल्ययोगिता मित्त्रशब्दश्लेषोत्थापिता व्याजस्तुतिश्च ॥

भानुरग्रिर्यमो वायं बलिः कर्णोऽथवा शिबिः ।

प्रत्यर्थिनोऽर्थिनश्चेत्थं त्वयि यान्ति विकल्पनाम् ॥ ४६ ॥

छन्दः तु संशय उल्लेखालिङ्गितः ॥

कमलावासकासारः क्षमाधृतिङ्गणीश्वरः ।

भवाङ्कुवलयस्येन्दुरानन्दयति मानवान् ॥ ४७ ॥

छन्दः श्लिष्टपरम्परितं रुपकं मालारूपम् ॥

गगने यन्द्गिकायन्ते छिमायन्ते छिमायले ।

पृथिव्यां सागरायन्ते भूपाल तव कीर्तयः ॥ ४८ ॥

छन्दः मालोपमालिङ्गित उल्लेखः ॥

भृगतां उरयन्मध्ये वृक्षतां य पटीरयन् ।

नक्षत्रतां महीपानां त्वमिन्दवसि भूपते ॥ ४९ ॥

छन्दः शुद्धपरम्परिता मालारूपोपमा । आचारक्यिबन्ताच्छतरि रूपाणि ।

तिङ्गि चैकम् [छन्दवसि] ॥

मध्ये सुधासाम्पुरस्य सितामयगृहोदरे ।

पूर्वोन्दुविष्टरे देव स्थातुं योग्यास्तवोक्तयः ॥ ५० ॥

अत्र त्रयाणां सुधासमुद्रादीनां विशेषणविशेष्यभावेन मधुरिमणि

परं काष्ठासमिष्टरे त्वदीयोक्तिपदसंभन्धो युक्तो न तु विशकलित

छन्दःतिशायकासद्विशेषणनिबन्धनः प्रौढोक्तिः ॥

अमृतलहरीयन्द्रज्योत्स्नारमावदनाम्बुजा-

न्यधरितवतो निर्भर्यादप्रसादमलाम्बुधेः ।

उभयवदयं देव त्वत्तः कथं परमोल्बणः

प्रलयदहनज्वालालाङ्गुलो मलसां गणः ॥ ५१ ॥

अत्र कारणगुणविरुद्धस्वगुणस्य कार्यस्थोत्पत्तेर्विषमालंकारः ।

अमृतलहरीदीनां त्रयाणामधरीकरणात्मना व्यतिरेकेण

संश्लेषकत्वपरमशीतलत्वविशुद्धत्वसौन्दर्याणामतिशयो गम्यते ।

अपेक्षेषु पदेषु संभवन्तोऽप्यन्येऽलंकाराः स्फुटत्वात् विवेचिताः ।

सदृष्टयानां प्रीत्यावश्यकं किञ्चिद्व्याख्यातमन्यत्तु तैरेवोल्बसासनीयमित्यलं

पल्लवितेन ॥

तैलङ्गान्वयमङ्गलालयमङ्गलक्ष्मीदयालवितः

श्रीमत्पेरमभट्टसूनुरनिशं विद्मल्ललाटतपः ।
संतुष्टः कमताधिपस्य कवितामाकार्यं तद्दर्शनं
श्रीमत्पण्डितराजपण्डितराजगन्नाथो व्यधासीद्विदम् ॥ ५२ ॥

दोर्दण्डयकुण्डलीकृतलसत्कोदण्डायण्डाशुग-
ध्वस्तोदण्डविपक्षमाण्डलमिड त्वां वीक्ष्य मध्येरणाम् ।
वल्गुद्राण्डिवमुक्तकाण्डवलयज्वालावलीताण्डव-
अश्रयत्माण्डवरोष्टपाण्डवमडो को न क्षितीशः स्मरेत् ॥ ५३ ॥

अत्र स्मरणालंकारः । भाव इति तु न आमितव्यम् ।
सादृश्यमूलकत्वात्तन्मूलकत्वाभ्यां भावत्वालंकारत्वयोरिड व्यवस्थितेः
शब्दवेद्यत्वाच्च ॥

इति पण्डितराजश्रीजगन्नाथविरचितं प्राणामराणं तद्भूतयैव टिप्पण्या
समेतं समाप्तम् ।

The text is written by Jagannatha Pandita

in honour of king Pranaranayana of Kamarupa.

<https://bsvprasad.wordpress.com/2013/09/23/jagannatha-pandita-roya/>

Encoded and proofread by Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Pranabharanam

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

